

KVINNUR! — veljið ein sterkan Javnaðarflokk!

Nú fyrsta október kemur lógin um longda barnsbúðarhild til øll í gildi. Henda lóg gevur øllum mammum, eisini teimum heimaarbeiðandi, rætt til fulla dagpeningaupphædd í 20 vikur, næsta ár 24 vikur. Eisini er møguleik í hjá pápanum at fáa barnsbúðarfarloyvi.

Hetta er mál, ið hevur ligið javnaðarflokkinum á hjarta í langa tíð, og kunnu vit tí eisini frøast yvir hetta í dag.

Øll minnast vit orðaskiftið undir afturhalds-

landsstýrinum. Uppskotið, ið varð gjørt til skuffumál hjá afturhaldslandsstýrinum. Uppskotið, ið kundi havt tryggjað teimum tímaløntu kvinnunum, eisini monnunum, betri livikor.

Tá var fólkaflokkurin ikki sinnaður at bota um korini hjá teimum tímaløntu, men at gera gjøldur burtúr barnsbúðarhildini, tað vóru teir, saman við hinum flokkum, fúsir til.

Og hvat ger hesin flokkur so í dag, jú, teir siga seg ganga inn fyri barnsbúðarhildini. Men um ein lurtaði eftir Páll Vang í útvarpssending fólkaflaksins nú upp undir

valið, kom týðuliga fram, hvat flokkur hansara meinar. Páll Vang segði mitt í einum útspillandi orðafloymi av okkara vælgerðaralandsstýri:

„Einaferð hugsaðu okur um alternativ til fiskivinnuna. Men sambært sitandi landsstýri er møguligt alternativ kanska barnsbúðarfarloyvi til menn og annað tvass.“

Hetta sigur ikki so lítið um fólkaflokkinn, um teir ráddu skuldu vit kanska als ikki havt barnsbúðarfarloyvi, ella í hvussu so er ikki menninir. Páll Vang mátti verið vitandi um, at um maðurin skal hava

barnsbúðarfarloyvi ella ikki, ræður ein sjálvur fyri. Hvi skal pápin ikki hava møguleika fyri at vera saman við barni sínum fyrstu tíðina hjá barninum, eins væl og mamman? Tað mátti kunna gjørt Páll Vang tað sama, um pápin fór í barnsbúðarfarloyvi ella ikki. Ta tíðina, pápin fer í farloyvi, missir mamman av sínum. Úrslitið er tað sama. Landskassin skal ikki av við eina krónu meira!

At vit nú eru so heppin, at vit leggja frammanfyri okkara grannalond, við tað at tann heimaarbeiðandi mamman eisini fær

dagpening ta fyrstu tíðina hjá barninum, kunnu vit bert frøast um, og er hetta javnaðarflokkinum at takka. Og fari eg tí at heita á allar framskygdar kvinnur um at velja tykk-

ara flokk. Flokkin, ið ikki ger mun millum kvinnur og menn. Nevniliga javnaðarflokkinn!

Gott val
Elin Lindenskov.

Ríkisfelagsskapurin og Javnaðarflokkurin

Tað er fyri so vitt nakað rætt í tí, sum D.J. Sørensen skrivur, at tað innan javnaðarflokkinn eru røddir, sum ikk ihava so nógv til yvirs fyri okkara heimastýrslóg og tí ikki víðurkenna henda felagsskap, men stýra ella rættari sagt, royna at stýra fram ímóti einum teir kalla meira sjálvstøðugum Føroyum.

Hetta er eingin loyna, men samstundis má undirstrikast klárt og týðuliga, at hesin partur av javnaðarflokkinum er í minni-luta, tað er og vil eisini í framtíðini vera so, at tað vera meirilutar og minnilutar í einum demokratiskum flokki. Í hesum føri og víðvíkjandi hesari søk, so er tað ein stóru meiriluti, sum er fyri at halda seg til spælsins reglur, sum vilja víðurkenna okkara heimastýrslóg, sum ikki, sum D.J. Sørensen sigur, er smíðað av donskum embætismonnum, men er væl og virðuliga smíðað av ábyrgdarpolitikarum úr sjálvstýrslókkinum, sambandsflokkinum og úr javnaðarflokkinum. Hesir ábyrgdarpolitikarar kundu arbeiða saman og gjørdur tað til gagn fyri tað føroyska fólk. Tað var

Sverre Midjord, løgtingsmaður, vafevni Javnaðarfloksins til Fólkatingsvalið:

soleiðis, at sjálvt um teir vóru ósamdir, ja, sjálvt rættisligar ósemjur vóru niðurlagdar, fyri at skapa trygdargott samarbeiði yvir mong ár, til gagns fyri Føroya fólk, og við heimastýrslóginu sum eitt trygt grundarlag undir tí útbýgging, sum skuldi

fremjast. Her bleiv ikki rumbalað við tónum, innihaldsleysum orðum, men farið til verka og framd vórðu dygdarverk. Okkara smiður var sjálvur P.M. Dam, sáli, hevur tú gloymt tað, tað vita í hvussu so er allir føroyingar, og so tryggan kendi

Dam sáli seg í hesum felagsskapi, at hann segði at tað var »Vakrasta blað í donsku søguni« og mangan tók hann til at tað var ikki spurningur um tjóðarfrælsi, men meira livisfrælsi, har ein kundi liva, tala og virka fritt. Hetta frælsið gevur heimastýrisskipan okkara og bæði heimastýrisskipanin og ríkisfelagsskapurin hava verið og vilja eisini í framtíðini vera tí føroyska samfelagnum at gagni. Tó eiga vit ikki at stara okkum blind uppá hesi víðurskipti, men sum ein sjálvstøðug tjóð sum vit, sambært somu skipan, framvegis eru, so eiga vit at leggja leiðirnar soleiðis, at tað verður til bata fyri tað fólk, sum her býr, vit eiga sum umboð bæði á Løgtingi og ikki minni í Fólkatunginum at brúka okkara umboðan til at gagna Føroyum og ikki sum nú verður gjørt, tað øvuga.

Bæði fólkaflokkurin og sambandsflokkurin hava ikki við einum orði sagt frá, hvussu teir í farnu fólkatingssetu og í komandi hava vart áhugamál Føroya fólks.

Fólkaflokkurin hevur sagt frá, at teirra uppgáva

er at styðja eina borgarlíga danska stjórn, og sambandsflokkurin, hann sigur frá, at hann vil føra sama politikk sum vanligt, tað vil siga at teir fara at styðja eina danska borgarlíga stjórn. Hvørigin av hesum flokkum hevur enn sagt frá hvussu hann vil umboða Føroyar, og sjálvt um teir siag seg vilja røkja áhugamál Føroya fólks, so hevur tað vist seg ferð eftir ferð, at teir gera tað teir í Føroyum siga seg ikki vilja gera.

Tað vil siga teir villeiða veljaran í Føroyum, fyri so, tá ið teir eru valdir, at gera sum teimum hóvar, uttan mun til avleiðingar. Hetta er veruligur borgarlígur politikkur.

Við soleiðis beinleiðis at siga frá og enná uppá forðond at taka støðu og geva tilsøgn um stuðul, eru teir við at máa stóðið undan okkara ríkisfelagsskapi. Sambandsflokkurin og fólkaflokkurin eru meiri vandamiklir fyri samvinnuna imillum Føroyar og Danmark enn tjóðveldisflokkurin nakrantíð kann bliva.

Tað eru teir borgarlígu flokkarnir í Føroyum, sum stýra Føroyum ímóti sjálvstýrinum við teimum avleiðingum og niðursetan av livifótinum í kjalarvørinum, avgjörda støðutakan teirra áðrenn valið til styðjan av eini danskari stjórn er tað sum kemur at taka stóðið undan ríkisfelagsskapinum.

Hann kann brúkast til nakað meiri positivt.

Sverre Midjord

Framhald av síðu 7

istar, og at tey elska alt, sum er eystan jarntjaldið og hata alt vestanfyri. Fleiri eru helst tey, ið trúgva hesum (»Bert tú sigur eina lygn nógv ofta ...«). Líka so nógv, helst fleiri, munnu tey vera, sum við at hugsa eitt sindur, vita, at javnaðarpolitikkur er tann, sum liggur longst frá kommunismuni, líka so langt sum hann liggur frá fasismuni, tí hann liggur í miðjuni. Av tí at vit ikki enn eru sloppin av við allar áløpsamgongur, ganga javnaðarpolitikkur í teimum londum, sum eru limir í Nato, inn fyri hesi samgongu.

Javnaðarflokkurin sat við ræðið í Danmark, tá hetta land fór upp í EF. Javnaðarmaðurin Tryggve Bratteli var forsætisráðharri í Noregi somu tíð, og hann fór frá, tí Noreg ikki fór upp í EF.

Nú kann ein vera samdur ella ikki samdur við limaskap ella ikki í EF/NATO, men hetta skuldi vist, at javnaðarpolitikkur er vestanpolitikkur. Tann av teimum føroysku flokkunum, sum stendur næst kommunismuni, er fólkaflokkurin, tí tað er so evarska lítill munur millum uttasta høgna og uttasta vinstra.

Hoyrdu tit ikki í útvarpinum, at russar í fimtiárunum bjóðaðu nasistinum Rudolf Hess leiðarstarv í Eysturtýsklandi?

ohé.